

úüáióá

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.171/2012/7.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Juhos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Juhos Gabriella ügyvéd) által képviselt felperesnek a Dr. Halmos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmos Péter ügyvéd) által képviselt alperes ellen 4.078.570 Ft vételár és járulékai megfizetése iránt a Siklói Városi Bíróságon 2.G.20.385/2011 számon folyamatban volt és a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Pf.21.425/2000/5. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 127.000 (Százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget a felperes részére. Kötelezi továbbá, hogy az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - fizessen meg 407.900 Ft le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás megállapításai szerint az alperes 2006-ban szóbeli megállapodás alapján különböző ruházati termékeket és kiegészítő cikket vásárolt a S Kft-től. A S Kft. kiállította a számlákat összesen 4.078.570 Ft összegben. Ennek megfizetésére többször felszólította az alperest, aki azt nem egyenlítette ki.

2008. január 7-én a S Kft. az E Kft-re engedményezte a követelését, melyről 2008. július 24-én az alperest értesítette. A S Kft. felszámolását 2008. december 11-én elrendelték.

2009. január 26-án az E Kft. a felperesre engedményezte a követelést, melyről az alperest 2009. február 5-én értesítették, az E Kft. 2009. május 25-én került felszámolás alá.

A felperes 2009. június 29-én fizetési meghagyás kibocsátását kérte, mellyel szemben előterjesztett ellentmondás miatt perré alakult eljárásban a felperes kérte kötelezni az alperest a 4.078.570 Ft és ennek a számlákban rögzített teljesítési határidőt követő naptól járó, a Ptk.301/A.§ (2) bekezdésében foglalt késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. A számlakövetelést nem vitatta, azonban arra hivatkozott, hogy az engedményezési szerződések nem jöttek létre érvényesen, erre vonatkozóan keresetet is benyújtott a Budapesti II. és III. kerületi Bíróságon. Ezen felül részben 313.000 Ft értékben minőségi hibák miatt került áru visszavételére sor, részben a S kft. alkalmazottainak a bankszámlájára fizetett ki több millió forintot, részben pedig 3.109.200 Ft és ennek 2007. január 30-tól számított kamata erejéig beszámítás kifogást terjesztett elő a felperes követelésével szemben. A beszámítási kifogást részben saját jogán, részben pedig a perben nem álló A Bt. követelésének engedményeseként arra alapította, hogy a S Kft. a tényleges kifizetésekhez képest kisebb összegű számlákat állított ki, így az alperes - illetve jogelődje - az ÁFA visszaigénylési és levonási lehetőségtől elesett, a társasági adó alapját sem tudta csökkenteni az ÁFA nélküli összegekkel. Ezzel a S Kft. kárt okozott részére.

A felperes kérte az alperesi kifogások elutasítását.

Az elsőfokú bíróság 2.G.20.625/2009/38. számú végzésével a per tárgyalását az engedményezési szerződések semmisségének megállapítása iránt indított per jogerős befejezéséig felfüggesztette. A másodfokú bíróság a végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította arra hivatkozással, hogy az esetleges érvénytelenség az adós fizetési kötelezettségét nem befolyásolja.

Az elsőfokú bíróság a folytatódó eljárásban kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 4.078.570 Ft-ot, és ennek késedelmi kamatait, valamint a perköltséget. Álláspontja szerint a felperes követelését teljes mértékben alátámasztották az általa becsatolt számlák, szállítólevelek, engedményezési szerződések. Az alperes elismerte, hogy megkapta a számlákat és az abban foglalt árumozgás is megtörtént, ezért a bíróság a felperes

keresetét alaposnak minősítette.

Az alperesnek ugyanakkor nem sikerült bizonyítania sem azt, hogy a felperesi jogelőd 313.000 Ft értékben hibás árukat vett volna vissza, sem pedig azt, hogy a követelt számlaértékből bármilyen összeg kiegyenlítésre került az alperes részéről.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem csupán a bizonyítékait, de a releváns tényeket sem tudta megjelölni a visszavett árukra vonatkozó kifogása körében. A kárigényként érvényesíteni kívánt összeg vonatkozásában elsődlegesen azt állapította meg, hogy az alperes a S Kft. felszámolási eljárásában hitelezőként nem jelentkezett be, s miután beszámítási kifogásként a hitelező a gazdálkodó szervezettel szemben a felszámolás kezdő időpontjában fennálló követelését érvényesítheti, feltéve, ha a követelés jogosultja a felszámolás kezdő időpontjában is hitelező, ezért a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 38.§ (2)-(3) bekezdése, 46.§ (7) bekezdése kizárja a követelése beszámítását.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, s kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 129.476 Ft másodfokú perköltséget, valamint fizessen meg az államnak 244.700 Ft le nem rótt másodfokú illetéket.

Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és érdemi döntése is helytálló. Az alperes szerződésszegését a Ptk. 298.§ a) pontja szerint minősítette, mely miatt a felperes a Ptk. 300.§ (1) bekezdése alapján joggal követelhet teljesítést.

Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint az alperes kötelezettsége ellenére nem bizonyította azt a perbeli előadását, hogy visszárúzásra került volna sor, de azt sem, hogy a perbeli követelést részben teljesítette.

Helytállónak tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását is, hogy a S Kft. felszámolási eljárásban történő hitelezői igény bejelentése elmulasztásának az a következménye, hogy a hitelező igénye megszűnt (jogvesztő határidő). Az engedményesként fellépő hitelezővel (felperes) szemben a kötelezett nem számíthatja be azt az ellenkövetelését, amelyet az engedményező adóssal (felperesi jogelőd) szembeni felszámolási eljárásban a törvényben előírt határidőn belül hitelezőként nem jelentett be. Az engedményes (jogutód) helyzete semmilyen tekintetben nem lehet ugyanis hátrányosabb, mint az engedményezőé (jogelőde) volt, így a beszámítási kifogás sem lehet szélesebb terjedelmű, mint ahogy azt a kötelezettet az engedményezővel szemben megillette.

Az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság

ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását. Kérte a felperes marasztalását a perköltségben is. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, mert az a rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékokat részben okszerűtlenül mérlegelte, a logika szabályainak sem felel meg a mérlegelés, és így téves jogkövetkeztetésre jutott. Megsértette a Pp.2.§ (1) bekezdésében írt tisztességes eljárás elvét is, mert az alperest az általa indítványozott bizonyítási indítványok elutasításával gyakorlatilag elzárta a bizonyítás elől.

Állította, hogy az eljárásban becsatolt, az A Bt. és a M Kft. között létrejött engedményezésről a felperes jogelődjét (S Kft.) 2007. január 26-án kelt levelével értesítette. Az A Bt. 10.485.941 Ft-ot fizetett ki 2003-2006 között, ám ezekre számlát nem állított ki a felperes jogelődje, így az alperes jogelődjét 2.097.100 Ft+járulékai kár érte a le nem vonható, illetve vissza nem igényelhető ÁFA vonatkozásában.

A kereskedelmi tevékenységet 2006. áprilistól a M Kft. folytatta, amely 14.149.250 Ft összegben teljesítette az áruk ellenértékének a kifizetését a A Kft. irányába, miközben az korábban - ide nem értve a keresetben érvényesített számlákon szereplő összeget - 3.998.100 Ft összegű számlát állított csak ki, azaz 6.072.580 Ft összegű számla nem lett kiállítva, mely összeg alapján a le nem vonható, illetve vissza nem igényelhető ÁFA összege 1.012.100 Ft és járulékai.

Ha a visszáru értékét (313.300 Ft) levonjuk a követelt összegből, úgy a pénzügyi teljesítés nélkül marad áru értéke, amelyet a felperes követel: 3.765.270 Ft. Erre vonatkozóan kérte a felperesi jogelőd alkalmazottainak a meghallgatását, részben a felszámolási eljárásban történetekre vonatkozóan, részben pedig arra, hogy a felperesi jogelőd alkalmazottainak a bankszámláira fizetett bizonyos összegeket. E bizonyítási indítványait azonban a bíróság elutasította, illetve nem vette figyelembe.

Beszámítani kívánt követelésének a jogalapja tehát az adólevonási jog gyakorolhatóságának az elmaradása - számla kiállítása hiányában. E körben szakértő kirendelését is indítványozta, melyet a bíróság nem teljesített.

Részletesen kifejtette az álláspontját arról, hogy a felperes által érvényesített követelések aránytalanul alacsony összegért kerültek engedményezésre, holott a felszámolási eljárásokban igen magas ki nem egyenlített követelések vannak az adósokkal szemben.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. Álláspontja szerint helyesen került megállapításra a tényállás és helyes az abból levont jogi következtetés is.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján.

Az eljárás adataiból megállapíthatóan az alperes a felperessel szemben a S Kft-vel szemben fennálló követeléseinek a beszámítására hivatkozott. Részben kártérítés, részben pedig visszáruzott áru vételára jogcímén állította, hogy a felperes követelése beszámítással teljesítésre került.

A fentiekből következően a Kúria álláspontja szerint az eljárás alapvető kérdése az volt, hogy az alperesnek be kellett-e jelentenie a felperes jogelődje (S Kft.) felszámolási eljárásában a hitelezői igényét ahhoz, hogy ebben a perben azt beszámítási kifogásként (Ptk. 296. §) előterjeszthesse.

Nem vitásan a S Kft. a felszámolásának megindulása előtt az alperessel szembeni követelését engedményezte az E Kft-re, tehát a felperes keresetének alapjául szolgáló követelés a S Kft. felszámolásának megindulásakor már nem volt a társaság vagyonában. Ettől függetlenül azonban ahhoz, hogy az alperes a követelést beszámítási kifogásként érvényesíthesse, hogy azt a bíróság egyáltalán vizsgálhassa, a követelésnek léteznie kell. Az alperes tudott a SKft-nek vele szemben fennálló követeléséről akkor, amikor S Kft. felszámolására 2008-ban sor került. Amennyiben tehát követelése volt a S Kft-vel szemben - akár a visszáruzott áru vételárának az elszámolása, akár kártérítés jogcímén -, azt be kellett volna jelentenie a felszámolási eljárásban. Az akkor hatályban volt Cstv. 37.§ (3) bekezdése szerint a hitelezői igények bejelentésére rendelkezésre álló jogvesztő határidő 1 év volt.

Miután az alperes a S Kft-vel szembeni követelését kívánta beszámítani a keresetben érvényesített igénybe, azonban - figyelemmel arra, hogy azt a jogvesztő határidőn belül a S Kft-vel szemben a felszámolási eljárásban nem érvényesítette - az a jogvesztő határidő elteltével megszűnt, nem létezik, tehát nem is vizsgálható.

Az eljárás megindításakor - a fizetési meghagyás benyújtásakor - még lehetősége lett volna az alperesnek a követelését bejelenteni a jogvesztő határidőn belül a S Kft. felszámolásában, azonban a jogvesztő határidő úgy telt el, hogy erre nem került sor, s így az alperes minden igényét elvesztette a S Kft-vel szemben - akár fennállt az, akár nem -, így a S Kft- jogutódjával szemben e már nem létező követelésre beszámítási igényt nem alapozhat.

Ebből következően az alperes által a bizonyítási eljárás lefolytatásával, a bíróság mérlegelésével kapcsolatban a felülvizsgálati kérelemben előadottak - melyek kizárólag az alperes beszámítási igényével voltak kapcsolatosak - szintén nem vizsgálhatók és értékelhetők az eljárásban.

Mindezek alapján nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet, amikor a

keresetnek helyt adott, ezért a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Megjegyzi a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemben az engedményezéssel kapcsolatosan előadottak nem befolyásolják az alperes fizetési kötelezettségét.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a felperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM. rendelet 3.§ (2) bekezdésének a)-b) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59.§ (1) bekezdése és 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 15.§ (1) és (3) bekezdése alapján az alperes köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is.

Budapest, 2013. március 28.

. Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea sk. előadó
bíró, Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

Afra Judit
tisztviselő